

[truth] LINK

27 Evig lykke

utforsk • sett sammen • opplev

27 EVIG LYKKE

UTFORSK

Gud har lovet oss en fremtid fylt med vennskap som bare blir dypere, sterkere, og bredere, og en verden hvor alt skjer i kjærlighet.

EVIG VENNSKAP

Tenk deg at verdens rikeste person tilbød deg en privat tropisk øy. På øya hadde han bygget en villa fylt med de dyreste og flotteste innretningene og møblene penger kan kjøpe og alt av verdifulle ting og deilig mat som du noen gang har ønsket deg. Ville du takket ja? Selvfølgelig!

Men så sier han: «Flott! Det er ditt på én betingelse: at du bor der resten av livet ditt uten mulighet til å treffe hverken familie eller venner noen gang.» Plutselig, uten noe særlig nøling (ok, kanskje litt nøling), blir svaret ditt: «Absolutt ikke!»

Hvorfor?

Grunnen til at du endrer svaret ditt, befinner seg i kjernen av alt som gjør deg til et menneske. Du vet at nære, sunne forhold betyr mer enn noe annet, og at uten dem har ikke livet noen særlig betydning. Skal et liv nå opp til sitt beste, må vi fylle det av relasjoner til andre.

Det bør ikke komme overaskende på oss at når Bibelen skildrer hvordan de frelste skal leve, er det med et språk man vanligvis bruker om relasjoner. Når Jesus omtalte seg selv som vår redningsmann, og hvordan han vil frelse oss fra denne syndige verdenen, snakket han heller om en fantastisk person enn et sted med materiell luksus.

«Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer _____ uten ved meg» (Johannes 4,6).

Vi skal til «Far». Videre sa Jesus: «Har dere kjent meg, skal dere også kjenne min Far» (vers 9), for at vi skulle være sikre på at vi ville få møte den samme vennlige, uselviske kjærligheten hos Faderen som vi kjenner fra Jesus. Jesus ønsker at alle skal forstå noe viktig: «For Far selv elsker dere fordi dere fordi dere har elsket meg» (Johannes 16,27). Hver gang Jesus snakker om Fars kjærlighet for oss, bruker han det greske ordet *agape*, som betyr Guds ensidige kjærlighet til oss som ikke lar seg påvirke av våre synder. Men akkurat i dette tilfellet bruker Jesus et annet ord, *phileo*. Det handler mer om vennskap, om det man kjenner overfor en venn. Ikke bare elsker Far hver og en av oss, han liker oss. Utrolig nok er vi invitert av universets skaper til å inngå et evig vennskap med ham.

FRA EDEN TIL EDEN

Når Gud skapte menneskene plasserte han dem i en hage kalt Eden (1. Mosebok 2,8). Ordet Eden betyr glede, og sier noe om hvem Gud er og hva han opprinnelig hadde i tanke for oss. Det kan høres rart ut bare fordi han har blitt feilrepresentert som en grensesettende tyrann. I virkeligheten er Gud oppfinneren, designeren og kilden til glede. 1. Mosebok 1 og 2 overbeviser oss om at Gud skapte mennesket som en fysisk, emosjonell, psykisk og relasjonell person for å leve liv fylt av tilfredshet og glede. Vi har fått øyne til å se farger, ører til å høre sang og musikk, en nese for å kjenne fantastiske lukter, en tunge for å smake nydelig mat, kinestetisk sans for å holde valper i hendene, et hode for å utforske skaperverkets underverker, følelser så vi kan kjenne hvordan andre har det og være lykkelige i uselvishet. Mennesket er ingeniørkunst, og har en enorm kapasitet til å føle lykke, og er på hvert eneste nivå skapt for en god samhandling med verden rundt seg. Likevel er ikke sansemessig nytelse et mål i seg selv for Gud. Hele den materielle verden ble til som den ideelle omgivelsen hvor forhold kunne blomstre med evig og stadig større kjærlighet, lykke og fred.

Les 1. Mosebok 1 og 2 og lag en liste over punkter som viser at den fysiske verden ble skapt av Gud som det perfekte miljø for mennesker som vil samarbeide med hverandre og med sin skaper.

Akkurat som Bibelens to første kapitler beskriver verden som den var før mennesket falt, beskriver Åpenbaringens to siste kapitler hvordan verden igjen skal bli etter at syndens problem er løst. Ved å sammenlikne disse skriftstedene skjønner vi at Gud ønsker å slutte sirkelen og gjenopprette skaperverket til den opprinnelige, lykkelige,

edenske tilstanden. La oss utforske noen nøkkelvers i Åpenbaringen 21 og 22, med noen andre vers innimellom, for å få en anelse om den evigheten Gud har planlagt for oss.

Åpenbaringen 21 begynner med noe som får oss til å stoppe opp: «Og jeg så en ny himmel og en ny jord» (vers 1). Nysgjerrigheten er vekket, og Johannes følger opp med å legge trykk på samme poeng tre ganger:

«Se, Guds bolig er _____ menneskene. Han skal bo _____ dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være _____ dem. Han skal være deres Gud» (vers 3).

Utrolig nok er det dette Gud ønsker aller mest, å være «hos» oss og «bo» sammen med oss, her i vår verden, ansikt til ansikt, sinn til sinn.

Johannes fortsetter å male et fantastisk bilde av den nye jord, med perfekte omgivelser, hvor vi for alltid kan nyte Guds vennskap. Det første han gjør, er å «tørke bort hver tåre fra» våre «øyne» (vers 4). Videre leser vi noe utrolig og innbydende. Les versene 4-8, og lag en liste over ting som ikke vil være på den nye jord.

Kort og presist oppsummerer Johannes det hele:

«Det skal ikke lenger finnes noen _____» (Åpenbaringen 22,3).

Denne språkbruken er en direkte kobling til 1. Mosebok 3,7-19. Gud forteller Adam og Eva at menneskeheten, og jorden, vil bli endret på alle plan som følge av synden. De medmenneskelige, biologiske og økologiske aspektene ved vår eksistens vil være under forbannelse. Men Johannes understreker at denne forbannelsen vil bli reversert. Alt som har forminsket den lykken Gud hadde tiltenkt oss, blir tatt bort når synd ikke skal være mer.

I profeten Jesajas skildring av tilstanden på den nye jorden, er det bilder av hvordan ulven og lammet og barna skal «leke» sammen uten noen form for vold. Les Jesaja 11,6-9 og diskuter hvordan verden vil se ut når alle levende skapninger kan dele jorden uten å true hverandre.

Paulus skriver at syndens konsekvens er at verden må «lide», men at lidelsen

samtidig «ikke kan regnes for noe mot den herligheten som en gang skal åpenbares og bli vår» når Gud til slutt realiserer sin ideelle verden for oss (Romerne 8,18). Han sier også at alt som er skapt, er så skadet og ødelagt at det venter med lengsel på den dagen da mennesket er gjenreist til sin opprinnelige godhet. Etter at dette har skjedd, må ikke jorden lenger lide under konsekvensene vi har påført den:

«Det skapte ble underlagt _____, ikke frivillig, men fordi han ville det slik. Likevel var det håp, for også det skapte skal bli _____ fra _____ under _____ og få den frihet som Guds barn skal eie i herligheten. Vi vet at helt til denne dag _____ og _____ alt det skapte samstemt, som i fødselsrier. Ja, enda mer: Også vi som har fått Ånden, den første frukt av høsten som kommer, _____ med oss selv og lengter etter å bli Guds barn fullt og helt når _____ vår blir satt fri» (Romerne 8,20-23).

Det fysiske skaperverket vil bli gjenopprettet til sin opprinnelige tilstand, frigjort fra alt hva menneskeheten har utsatt det for. Selv kroppene våre vil bli reparert:

«Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus. Han skal forvandle vår _____ og gjøre den lik den _____ han selv har i _____» (Filipperne 3,20-21).

Les de følgende skriftstedene som viser at Jesus hadde en fysisk kropp etter oppstandelsen, selv om den var udødelig og hellig: Lukas 24,36-42; Johannes 20,17-18.24-29; 21,1-14.

Når både vår kropp og jorden er forandret til sin opprinnelige, edenske tilstand, frigjort fra syndens forbannelse, kan vi leve evig sammen med Gud og få del i all nytelsen og gleden som han hele tiden har ønsket for oss:

«Du lærer meg livets vei, hos deg er glede i overflod, fryd uten ende ved din høyre hånd» (Salmene 16,11).

En fremtid å glede seg til!

SETT SAMMEN

Gud har ett stort mål: å være sammen med oss.

I Åpenbaringen 21,9-27 beskriver Johannes hovedstaden på den nye jord: det nye Jerusalem, med form som en massiv kube (vers 16). Ved å lese i Det gamle testamentet, vil vi oppdage at Det aller helligste i det gamle templet også var formet som en kube (1. Kongebok 6,20). Her var Guds herlighet konkretisert (1. Kongebok 8,10-13), et sted som Gud selv omtalte slik: «Der vil jeg møte deg. Alt det jeg pålegger deg å si til israelittene, vil jeg si deg fra soningsstedet» (2. Mosebok 25,22). Her kunne øverstepresten, som mellommann mellom Gud og folket, komme inn i Guds nærvær. Ved å bevisst referere til at Guds herlighet bodde i det gamle og symbolske templet, skrev Johannes dette om det nye Jerusalem: «Noe tempel så jeg ikke i byen, for Herren Gud, Den allmechtige, og Lammet er dens tempel. Og byen trenger ikke lys fra sol eller måne, for Guds herlighet lyser over den, og Lammet er dens lys» (Åpenbaringen 21,22-23). Om de frelste og deres nærhet til Gud, sier han: «De skal se hans ansikt» (Åpenbaringen 22,4). Johannes har et tydelig poeng: Det aller helligste illustrerte hvordan hele Guds folk kunne tre inn i hans nærvær uten å trenge noen slags mellommann når vi kommer til det nye Jerusalem. Det er denne reparasjonen av nærhet til Gud hele frelsesplanen handler om.

OPPLEV

Det er mitt største ønske å være en av innbyggerne på den nye jord, hvor jeg kan leve i evig vennskap med Gud.

Kjære Gud, jeg forstår at du elsker meg, og at du til og med liker meg og vil være med meg for alltid. Jeg gleder meg veldig til vår fremtid sammen og jeg ønsker å ta del i hvilken som helst slags forberedelse som er nødvendig for å få leve i din kjærlighet i evigheten.